

Högtidsstämma med Knutsbal den 16 januari 2010

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrande Rådet beslutar. Årets Högtidsstämma med Knutsbal firades lördagen den 16 januari 2012.

Inför en fullsatt festsal tågade Styrande Rådet med gäster in till tonerna av Da pacem Domine". Över 200 medlemmar och representanter från de sju Syskongillena i Malmö, Tumathorp, Skanör-Falsterbo, Ronneby, Flensburg och Ringsted hade i år hörsammat kallelsen. Det var med andra ord fullt hus!

Åldermannen hälsade i vanlig ordning alla välkomna och riktade bland annat ett speciellt välkomnande till sångkören Divertimento med körledare Karolina Larsson. I år var det nämligen 25 år sedan de för första gången förgyllde vår Högtidsstämma och Knutsbal med skönsång och var därför egentligen silverjubilarer! Nu går det ju inte att dela ut Silverduvor till alla, men samtliga deltagare reste sig upp och gav hela kören en varm applåd.

I år valde Åldermannen att ägna Högtidstalet åt Gillets Tjänstemän – Knutsgilletts hjältar och arbetsmyror! Självklart hade han även detta år skapat små nytolkningar av gamla kända melodier för att hedra Tjänstemännen. De såg aningen spända ut då de uppmanades att resa sig upp inför presentationen. Högtidstalet finner du genom att klicka på Högtidstal 2010.

I år var intresset för inträde i vårt Gille ovanligt stort och inte mindre än 25 nya medlemmar kunde hälsas välkomna. Åldermannen konstaterade stolt att samtliga recipiender gjorde ett prickfritt inträde för att hälsa på Styrande Rådet.

Stolsbroder Anders Persson har ett av Gillets mest åtråvärda uppdrag, nämligen det att fästa duvan på nyintagna medlemmar. Intrikata urringningar och minimala eller obefintliga axelband ställer dock till det emellanåt och ett visst fnitter utbryter då och då – var ska han nu sätta den? En som tycker uppdraget verkar extra spännande är klenodbevarare Rolf Svensson som lycklig utropade "Äntligen är det min tur!" när han fick byta av då Broder Anders skulle agera fadder.

Medlemskap i Gillet är ett engagemang som går i arv. Det märktes inte minst i år bland recipienderna. Hillevi Nordengren infördes av sin faster och tillika Oldfru Monika Nordengren och är barnbarnsbarn till Gillets andre Ålderman sedan återinvigningen 1944. Dessutom var undertecknad och Äldste Stolsbroder inte bara Rådsmedlemmar utan (framförallt!) stolt mamma respektive morfar till recipierande Louise och därmed var faktiskt tre generationer från samma familj representerade.

Så var det då äntligen dags för årets Fågelkung Fredrik Boström och Fågeldrottning Margaretha Persson att hissa Knutsduvan i taket. Kroken tycktes för ett ögonblick sitta fast och viss oro spreds i salen. Så nära har det aldrig varit att vi behövt ställa in en Knutsbal! På uppmaning av Ceremoniästaren tågade vi så ut ur salen och begav oss en våning ner för supén. Inget hade varit sig likt utan Åldermannens kåseri på vers och inte heller i år blev vi utan. Dessutom underhölls vi under middagen av Divertimentos sång och föredömligt korta och kärnfulla tal av gästande Gillesrepresentanter.

Efter många timmars sittande är polonaisen ett välkommet inslag och festsalen fylls snabbt till bristningsgränsen. Dansmästare Rolf Svensson kunde också nöjt konstatera att förra årets införda regel att ställa upp parvis även detta år gav utdelning och möjliggjorde en ovanligt bra utförd française. I likhet med de senaste 50 åren spelade så klart Domnivet upp till dans och dansgolvet var om möjligt ännu mer fullt än vanligt.

Prick klockan ett halades duvan och Åldermannen förklarade årets Knutsbal för avslutad. Men, för det dryga hundratalet gäster som anmält sig till nattmaten var kvällen ännu inte till ända. De kalorier som eventuellt gått förlorade i dansens virvlar togs med råge igen genom framdukad pyttipanna med ägg och tillbehör. Stärkta av nattmaten fick vi till slut ändå konstatera att ännu en högtidlig och festlig kväll med Landskronagillet var till ända. En välbehövlig stund av värme och ljus i denna mörka årstid som skulle visa sig bli både längre och kallare än i mannaminne.

Camilla Christerson
Chrönikör